

ב"ל (חיפה) 3542-12-11 - אליהו טבול נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 3542-12-11 - אליהו טבול נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 3542-12-11

אליהו טבול

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[21.01.2013]

כב' סגנית הנשיא א. קציר

פסק דין

1. זהו ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 על החלטת הוועדה לעררים בניידות מיום 26.9.11 (להלן: הוועדה), אשר קבעה כי הליקוי ממנו סובל המערער אינו נכלל ברשימת הליקויים על פי הסכם הניידות (להלן: ההחלטה).

2. טענות המערער:

2.1 משהסתמכה הוועדה לעררים על ממצאי הוועדה המחוזית לא ברור מדוע לא מצאה להעניק למערער לפחות את אחוזי הנכות שהעניקה לו הוועדה המחוזית. הגבלת הכיפוף בברך שמאל עומדת בתנאי הסעיף ממצא היישור קטן ב-10 מעלות בלבד מהנדרש (20 מעלות). בגין ממצאים אלה העניקה הוועדה המחוזית 40% נכות.

2.2 שגתה הוועדה עת קבעה כי טווח התנועות הנמדד 60 מעלות אינו מקנה נכות על פי הסעיף כשסעיף הליקוי אינו נוקב בטווחי תנועה כי אם במעלות בלבד. ולחילופין נוקב בטווח שעד 110 מעלות כשלמערער 60 מעלות ועל כן היה מקום להעניק נכות באופן חלקי כפי שעשתה הוועדה המחוזית.

2.3 המדובר בעניינו של המערער בסטיה קלה ומשכך היה על הוועדה להתאים נכות. כפי שנעשה במקרים אחרים כדוגמת בל 2131/02 שי ראש נ' המל"ל.

3. טענות המשיב:

3.1 בהתאם להסכם הניידות, אין הוועדה מוסמכת לבצע התאמות בפריטי הליקוי.

- פסיקת ביה"ד אליה מפנה ב"כ המערער, מדברת על היקף שיקול הדעת המוקנה לוועדה, כאשר היא בוחרת לבצע התאמה, ואז היא יכולה להיות סטייה קטנה, ולא משמעותית, בהתחשב למשמעות התפקודית. שיקול דעת זה, אינו נתון לביקורת שיפוטית, כאשר הוא לא מופעל, אלא רק במקרה הפוך, בו מפעילה הוועדה שיקול דעת להתאמה, וכנגד כך יש טענה.
- 3.2 בעניינו, הוועדה המחוזית העניקה למערער את פריט ו' (א) (3) מותאם, ועל כך הוגש ערר ע"י המל"ל בטענה, כי אין הגבלה בטווח התנועה, כפי שהסעיף דורש.
- הסעיף מצייין, כי יש להפעילו במקרה של "הגבלה בכומר תנועת הברך מלווה כיפוף פחות מ-135 מעלות ויטור מ-160 מעלות".
- מכל מקום, אין חולק כי אצל המערער לא נמצאה ההגבלה הנדרשת בייטור הברך ועל כן, קובעת הוועדה, כי אין מקום ליישם בו את הפריט.
- כאמור, משלועדה אין סמכות לבצע התאמות, לא נפל פגם משפטי בהחלטה זו.
- 3.3 יתרה מכך, פסק הדין האזורי אליו הפנה חברי, מדבר על סיטואציה שונה שבה הפער היה של 5 מעלות ולא 10, כמו בעניינו.
- לכן, יש לדחות את הערעור.
- דיון והכרעה:
4. במסגרת סמכותו של בית הדין לדון ב"שאלה משפטית" בלבד, בוחן בית הדין האם טעתה הוועדה בשאלה שבחוק, חרזה מסמכותה, התעלמה משיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת (ראה פסק דין 114/98 יצחק הוד נ' המוסד לביטוח לאומי פד"ע לד' 213).
5. על פי עקרון זה תבחנה טענות הצדדים.
6. לאחר שעיינתי בכתב הערעור ונימוקיו, בפרוטוקול הוועדה ובטיעוני ב"כ בעלי הדין, שוכנעתי כי יש לדחות את הערעור.
7. לא מצאתי בנימוקי הערעור כל נימוק משפטי שיצדיק התערבותו של בית הדין בקביעות הוועדה הרפואית לעררים, קביעות אשר הינן קביעות רפואיות מקצועיות שהסתמכו על חומר רפואי שהיה בפני הוועדה ולאחר שהוועדה שמעה ורשמה תלונות המערער ורשמה ממצאיה לאחר בדיקה מקיפה שערכה לו.
8. באשר לטענת המערער לפיה משנמצאה סטייה של 10 מעלות כאשר פריט הליקוי קובע כי במסגרת הייטור על ממצא ההגבלה לעמוד על 20 מעלות ויותר - יש לציין כי הפסיקה בשנים האחרונות אכן רוכזה כאשר כיום ניתן לקבוע סעיף מותאם כשמדובר בסטייה מזערית מסעיף הליקוי הרלבנטי. אולם, עיון בפרוטוקול הוועדה מלמד כי הוועדה בניגוד לנטען על ידי ב"כ המערער מצאה כי אין כל הגבלה בייטור אשר עיון בתוספת להסכם הניידות קובע בהתייחס לפריט הליקוי אליו הפנה ב"כ המערער כי קיימת דרישה לכך כי הייטור יהא פחות מ-160 מעלות, המדובר בסטייה של 20 מעלות בעוד שאצל המערער לא נמצאה כל הגבלה בייטור קרי: 0 מעלות. בניגוד לנטען על ידי ב"כ המערער לא ניתן להתייחס לאמור כאל פער מזערי כטענת ב"כ המערער המצדיקה התערבותו של ביה"ד ועל כן דין טענה זו להידחות.
9. העולה במקובץ מהאמור לעיל הוא, שהוועדה התייחסה לממצאים והבדיקות שהיו בפניה ונימקה את החלטתה באופן ברור, המובן גם למי שאינו מומחה רפואי. מדובר, אפוא, בקביעות המתבססות על מומחיות בתחום הרפואה, תחום המצוי בתחום סמכותה הבלעדי של הוועדה.
10. לאור האמור לעיל ומשלא נמצאה טעות משפטית בפעולת הוועדה - דין הערעור להידחות. אין צו להוצאות.
11. הצדדים רשאים לפנות בבקשת רשות ערעור לנשיא בית הדין הארצי לעבודה או למי יתמנה לכך על ידו תוך 30 יום מהיום בו יומצא פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י' שבט תשע"ג, 21 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.